

Beslutningsforslag nr. B 6

Folketinget 2009-10

Fremsat den 7. oktober 2009 af justitsministeren (Brian Mikkelsen)

Forslag til folketingsbeslutning

om forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling

»Folketinget meddeler sit samtykke til, at Danmark i Rådet for Den Europæiske Union medvirker til vedtagelsen af forslaget til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions med-

lemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.«

Bemærkninger til forslaget

1. Indledning

1.1. Formålet med forslaget til folketingsbeslutning er at opnå Folketingets samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1, til, at regeringen på Danmarks vegne medvirker til Rådets vedtagelse af et forslag til rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling.

Forslaget til rammeafgørelse har til formål at indføre en ordning, hvorefter medlemsstaterne efter de nærmere regler i rammeafgørelsen skal anerkende afgørelser truffet i andre medlemsstater om tilsynsforanstaltninger, som udgør et alternativ til varetægtsfængsling. Forslaget til rammeafgørelse indeholder regler om fuldbyrdelse af sådanne afgørelser om tilsynsforanstaltninger og om overgivelse af den pågældende person til udstedelsesstaten i tilfælde af overtrædelse af sådanne foranstaltninger. Forslaget til rammeafgørelse er optrykt som bilag til beslutningsforslaget.

1.2. Forslaget til rammeafgørelse er fremlagt under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særligt artikel 31, stk. 1, litra a og c, og artikel 34, stk. 2, litra b. Det følger af artikel 31, stk. 1, litra a og c, at fælles handling vedrørende retligt samarbejde i kriminalsager bl.a. omfatter fremme og fremskyndelse af samarbejdet vedrørende retspleje og fuldbyrdelse af afgørelser mellem kompetente ministerier og retlige eller tilsvarende myndigheder i medlemsstaterne og sikring af forenelighed mellem medlemsstaternes gældende regler i det omfang, det er nødvendigt for at forbedre samarbejdet. Ifølge artikel 34, stk. 2, litra b, kan Rådet med henblik på at bidrage til opfyldelse af Unionens målsætninger på initiativ af en medlemsstat eller Kommissionen vedtage rammeafgørelser om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser.

Rammeafgørelser er bindende for medlemsstaterne med hensyn til det tilsigtede mål, men overlader det til de nationale myndigheder at bestemme form og midler for gennemførelsen. Rammeafgørelser har således for medlemsstaterne karakter af en folkeretligt bindende forpligtelse, der indtræder ved Rådets vedtagelse af rammeafgørelsen. Medlemsstaterne vil være forpligtet til at sikre gennemførelsen af rammeafgørelsen i national ret, herunder om nødvendigt ved lovgivningsmæssige initiativer.

Forslaget til rammeafgørelse indeholder bestemmelser, der nødvendiggør ændringer af dansk lovgivning, jf. pkt. 4 nedenfor. Danmarks medvirken til Rådets vedta-

gelse af forslaget til rammeafgørelse forudsætter derfor Folketingets forudgående samtykke, jf. grundlovens § 19, stk. 1.

På den baggrund fastholdt Danmark på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27.-28. november 2008, hvor der blev opnået politisk enighed om forslaget til rammeafgørelse, et parlamentarisk forbehold.

Der sigtes mod at forslaget til rammeafgørelse vedtages snarest muligt. Dette skal ses i lyset af, at forslag til retsakter vedrørende det politimæssige og strafferetlige samarbejde i EU, som ikke er vedtaget og offentliggjort i EU-Tidende på tidspunktet for Lissabon-traktatens ikrafttræden, i givet fald vil bortfalde, og at sådanne forslag derfor vil skulle genfremsættes og behandles efter den nye ordning i henhold til Lissabon-traktaten.

Uanset den nuværende tvivl med hensyn til tidspunktet for Lissabon-traktatens ikrafttræden lægger Justitsministeriet vægt på, at Danmark snarest kan hæve sit parlamentariske forbehold, således at dette ikke er til hinder for en vedtagelse i Rådet af forslaget til rammeafgørelse.

Formålet med beslutningsforslaget er på den baggrund at gøre det muligt for Danmark at hæve det parlamentariske forbehold over for forslaget til rammeafgørelse og medvirke til vedtagelsen heraf.

Det forventes, at et lovforslag med henblik på gennemførelse af rammeafgørelsen i dansk ret i givet fald vil kunne fremsættes i løbet af folketingsåret 2010-11.

Det bemærkes, at en tilsvarende fremgangsmåde med fremsættelse af forslag til folketingsbeslutning, som senere følges af lovforslag med de nødvendige lovændringer, er anvendt i forbindelse med flere tidligere rammeafgørelser, senest rammeafgørelsen om styrkelse af personers proceduremæssige rettigheder, om fremme af anvendelsen af princippet om gensidig anerkendelse i forbindelse med afgørelser afsagt, uden at den pågældende selv var til stede under retssagen, og om ændring af en række rammeafgørelser, jf. B 8, Folketingstidende 2008-09, Tillæg A, s. 750 ff.

2. Forslaget til rammeafgørelse

2.1. Det Europæiske Råd godkendte på sit møde i Tampere den 15.-16. oktober 1999 princippet om gensidig anerkendelse som hjørnестenen i det retlige samarbejde inden for EU. Dette blev bekræftet i Haag-programmet, som blev vedtaget af Det Europæiske Råd den 5. november 2004.

Rådet vedtog den 29. november 2000 i overensstemmelse med konklusionerne fra Tampere et program for foranstaltninger med henblik på gennemførelse af prin-

cippet om gensidig anerkendelse i straffesager. Af programmet fremgår bl.a., at et af målene er at sørge for et samarbejde i tilfælde, hvor en person er underlagt forpligtelser eller overvågningsforanstaltninger (varetægtssurrogater) forud for en domsafsigelse.

På den baggrund fremlagde Kommissionen den 17. august 2004 en grøn bog om gensidig anerkendelse af ikke-frihedsberøvende kontrolforanstaltninger forud for domsafsigelse, som skulle danne grundlag for de videre drøftelser om udarbejdelsen af et instrument på området.

I forlængelse heraf fremlagde Kommissionen den 4. september 2006 et forslag til rammeafgørelse om den europæiske kontrolordre under procedurer forud for domsafsigelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater (KOM(2006) 468). Dette forslag blev forelagt Rådet på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 18. september 2007, hvor der blandt medlemsstaterne var enighed om at fortsætte drøftelserne om forslaget.

På baggrund heraf udarbejdede det daværende portugisiske formandskab i samarbejde med Slovenien, Frankrig og Kommissionen i december 2007 et nyt revideret forslag til rammeafgørelse.

Der blev opnået politisk enighed om forslaget til rammeafgørelse på rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27.-28. november 2008. Europa-Parlamentet har den 2. april 2009 afgivet udtalelse om forslaget.

Forslaget til rammeafgørelse har løbende været forelagt for Folketingets Europaudvalg og Retsudvalg, senest i forbindelse med rådsmødet (retlige og indre anliggender) den 27.-28. november 2008.

2.2. Forslaget til rammeafgørelse lægger op til at indføre en ordning i EU, hvorefter medlemsstaterne gensidigt anerkender og fuldbyrder hinandens afgørelser om tilsynsforanstaltninger, der udgør alternativer til varetægtsfængsling (varetægtssurrogater). Formålet er at åbne mulighed for, at en person, der har bopæl i én medlemsstat – men er genstand for en straffesag i en anden medlemsstat – på baggrund af en afgørelse herom, truffet i denne anden medlemsstat, kan undergives tilsyn af myndighederne i den stat, hvor vedkommende har bopæl, indtil retssagen i den anden medlemsstat finder sted.

Den ordning, der lægges op til med forslaget, hvorefter en række bestemte tilsynsforanstaltninger (varetægtssurrogater) gensidigt skal anerkendes og fuldbyrdes af medlemsstaterne imellem, sigter således på den ene side på at sikre, at en person, der er genstand for en straffesag i en anden medlemsstat, end den, hvor den pågældende har bopæl, til sin tid vil kunne stilles for en domstol i denne medlemsstat, og på den anden side på at undgå

diskrimination i form af, at den pågældende i denne anden medlemsstat, hvor retssagen skal foregå, varetægtsfængsles for at imødegå eventuelle forsøg på strafunddragelse, selv om en person med bopæl i den pågældende stat under lignende omstændigheder ikke ville blive varetægtsfængslet. Samtidig tilsigtes en forbedret beskyttelse af ofre og af offentligheden, idet der med de af forslaget omfattede tilsynsforanstaltninger skabes et andet alternativ til varetægtsfængsling end blot at lade den pågældende bevare sin bevægelsesfrihed uden tilsyn.

De tilsynsforanstaltninger, som rammeafgørelsen efter forslaget skal finde anvendelse på, er følgende:

- Pligt til at meddele den kompetente myndighed i den stat, der fuldbyrder foranstaltningen, enhver ændring af bopæl, især med henblik på modtagelse af stævning.
- Pligt til ikke at opholde sig på bestemte lokaliteter eller steder eller i definerede områder i den stat, der udsteder, eller den stat, der fuldbyrder foranstaltningen.
- Pligt til at blive på et bestemt sted, eventuelt i bestemte perioder.
- Begrænsninger i muligheden for at forlade fuldbyrdelsesstatens område.
- Pligt til på bestemte tidspunkter at henvende sig til en bestemt myndighed.
- Pligt til at undgå kontakt med bestemte personer i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser.

Herudover kan den enkelte medlemsstat ved gennemførelsen af rammeafgørelsen eller på et senere tidspunkt meddele Generalsekretariatet for Rådet, at medlemsstaten desuden accepterer at føre tilsyn med en eller flere øvrige foranstaltninger. Der gives en ikke udtømmende opregning af sådanne øvrige foranstaltninger i forslagets artikel 8, stk. 2.

Forslaget til rammeafgørelse indeholder desuden en lang række regler om behandlingen af sager om udstedelse og fuldbyrdelse af tilsynsforanstaltningerne.

Forslaget indeholder således bl.a. regler om sagsbehandlingstiden, jf. forslagets artikel 12, hvorefter fuldbyrdelsesstaten som hovedregel skal anerkende en tilsynsforanstaltning senest 20 dage efter modtagelsen af afgørelsen herom og herefter straks træffe alle nødvendige foranstaltninger til at føre tilsynet.

Forslaget indeholder endvidere kompetenceregler, bl.a. om efterfølgende afgørelser om forlængelse, ændring og tilbagetrækning af en afgørelse om tilsynsforanstaltninger. Efter forslagets artikel 18 tillægges denne kompetence udstedelsesstaten. Fuldbyrdelsesstaten har

dog visse reaktionsmuligheder i forhold til udstedelsesstatens efterfølgende afgørelse om f.eks. forlængelse eller ændring af en tilsynsforanstaltning, jf. herved bl.a. forslaget artikel 17 og artikel 18, stk. 3 og 4.

Forslaget indeholder desuden regler om, i hvilke tilfælde en medlemsstat kan afslå at anerkende en anden medlemsstats afgørelse om tilsynsforanstaltninger, jf. herved forslaget artikel 15, hvoraf det fremgår, at anerkendelse kan afslås, hvis visse af rammeafgørelsens formelle regler ikke er overholdt, eller hvis anerkendelsen vil stride mod *ne bis in idem*-princippet, fuldbyrdesstatens regler om forældelse, immunitet eller kriminel lavalder, eller hvis fuldbyrdesstaten i tilfælde af overtrædelse af tilsynsforanstaltningerne ville skulle afslå at overgive den pågældende person i overensstemmelse med rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

Efter forslaget artikel 14 kan dobbelt strafbarhed i en lang række tilfælde ikke gøres til en forudsætning for anerkendelse af en anden medlemsstats afgørelse om tilsynsforanstaltninger. I artiklen opregnes således en lang række forhold, der, hvis de i udstedelsesstaten er strafbare og kan medføre en frihedsstraf eller frihedsberøvende foranstaltning på mindst 3 år, skal medføre anerkendelse af en afgørelse om tilsynsforanstaltning, uanset om det pågældende forhold er strafbart i fuldbyrdesstaten eller ej. Det bemærkes, at en tilsvarende regel om, at dobbelt strafbarhed i sådanne tilfælde ikke kan gøres til en betingelse for anerkendelse, findes i § 10 a, stk. 1, i lov om udlevering af lovovertrædere, der gennemfører artikel 2, stk. 2, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

Der henvises i øvrigt til forslaget til rammeafgørelse, der er optrykt som bilag til betækningsforslagets bemærkninger.

3. Gældende ret

Varetægtsurrogater er i dansk ret reguleret i retsplejelovens § 765. Af bestemmelsen følger, at retten, hvis betingelserne for anvendelse af varetægtsfængsling er til stede, men varetægtsfængslingens øjemed kan opnås ved mindre indgribende foranstaltninger, træffer afgørelse om anvendelse af sådanne foranstaltninger, såfremt sigtede samtykker heri. De foranstaltninger, der kan komme på tale, er f.eks. pligt til at overholde særlige bestemmelser vedrørende opholdssted, arbejde, anvendelse af fritid og samkvem med bestemte personer, pligt til at give møde hos politiet på nærmere angivne tidspunkter, deponering af pas m.v. hos politiet og økonomisk sikkerhedsstillelse, jf. § 765, stk. 2.

4. Lovgivningsmæssige konsekvenser

Efter en eventuel vedtagelse af forslaget til rammeafgørelse vil en gennemførelse af afgørelsen i dansk ret have lovgivningsmæssige konsekvenser, idet der navnlig vil skulle tilvejebringes det fornødne hjemmelsgrundlag for, at afgørelser om tilsynsforanstaltninger, som træffes i andre medlemsstater, kan anerkendes og fuldbyrdes i Danmark, samt det fornødne hjemmelsgrundlag for at træffe afgørelser i Danmark om tilsynsforanstaltninger, der i overensstemmelse med rammeafgørelsen vil skulle anerkendes og fuldbyrdes i andre medlemsstater.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser

Forslaget til folketingsbeslutning skønnes på det foreliggende grundlag ikke at have økonomiske eller administrative konsekvenser af betydning.

Bilag 1

Forslag til Rådets rammeafgørelse om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling

RÅDETS RAMMEAFGØRELSE

af ...

om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Union, særlig artikel 31, stk. 1, litra a) og c), og artikel 34, stk. 2, litra b),

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Den Europæiske Union har sat sig som målsætning at opretholde og udvikle et område for frihed, sikkerhed og retfærdighed.

(2) I henhold til konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999, særlig punkt 36, bør princippet om gensidig anerkendelse også gælde kontrolordrer forud for domsafsigelse. Gensidig anerkendelse af tilsynsforanstaltninger behandles under foranstaltning nr. 10 i det program med foranstaltninger, der skal gennemføre princippet om gensidig anerkendelse i strafferetlige spørgsmål.

(3) Foranstaltningerne i denne rammeafgørelse bør sigte på at forbedre beskyttelsen af offentligheden ved at åbne mulighed for, at en person, der har bopæl i én medlemsstat, men er genstand for en straffesag i en anden medlemsstat, kan undergives tilsyn af myndighederne i den stat, hvor vedkommende har bopæl, indtil retssagen finder sted. Denne rammeafgørelse har derfor til formål at føre tilsyn med en tiltalts bevægelser på baggrund dels af det overordnede mål om at beskytte offentligheden og dels af den risiko, offentligheden udsættes for under den nuværende ordning, som kun omfatter to alternativer: varetægtsfængsling eller bevægelsesfrihed uden tilsyn. Foranstaltningerne vil derfor bidrage til, at lovlydige borgere kan leve i den tryghed og sikkerhed, de har ret til.

(4) Foranstaltningerne i denne rammeafgørelse bør også sigte på at styrke retten til frihed og uskyldsformodningen i EU og sikre samarbejdet mellem medlemsstaterne, når en person er undergivet forpligtelser eller tilsyn i afventning af en domstolsafgørelse. Denne rammeafgørelse tager derfor sigte på, hvor det er relevant, at fremme brugen af ikke-frihedsberøvende foranstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling, selv når der i henhold til den pågældende medlemsstats ret ikke fra starten er hjemmel for varetægtsfængsling.

(5) Med hensyn til varetægtsfængsling af personer, der er genstand for en straffesag, er der risiko for forskelsbehandling af dem, der har bopæl i den stat, hvor retssagen skal foregå, og dem, der ikke har: en person uden bopæl risikerer varetægtsfængsling i afventning af retssagen, selv i tilfælde, hvor en person med bopæl under lignende omstændigheder ikke ville blive varetægtsfængslet. I et fælles europæisk område med retfærdighed uden indre grænser er det nødvendigt at træffe forholdsregler for at sikre, at en person, der er genstand for en straffesag, og som ikke har bopæl i den stat, hvor retssagen skal foregå, ikke diskrimineres i forhold til en person, der er genstand for en straffesag, og som har bopæl i staten.

(6) Den attest, der sendes til den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten sammen med afgørelsen om tilsynsforanstaltninger, bør indeholde oplysning om, på hvilken adresse i fuldbyrdelsesstaten den pågældende person vil opholde sig, samt andre relevante oplysninger, der kan lette tilsynet med tilsynsforanstaltningerne i fuldbyrdelsesstaten.

(7) Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten bør underrette den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om den eventuelle maksimale varighed af et eventuelt tilsyn med tilsynsforanstaltningerne i fuldbyrdelsesstaten. I medlemsstater, hvor tilsynsforanstaltningerne skal forlænges regelmæssigt, forstås ved denne maksimale varighed det samlede tidsrum, hvorefter det ikke længere er retligt muligt at forlænge tilsynsforanstaltningerne.

(8) Anmodninger fra den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten om bekræftelse af nødvendigheden af at forlænge tilsynet med tilsynsforanstaltningerne bør ikke berøre lovgivningen i udstedelsesstaten, der finder anvendelse på afgørelsen om forlængelse, revision og tilbagetrækning af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger. En sådan anmodning om bekræftelse bør ikke forpligte den kompetente myndighed i udstedelsesstaten til at træffe en ny afgørelse om at forlænge tilsynet med tilsynsforanstaltningerne.

(9) Det falder under udstedelsesstatens kompetente myndigheds kompetence at træffe alle efterfølgende afgørelser i forbindelse med en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, herunder at træffe afgørelse om varetægtsfængsling. En sådan afgørelse om varetægtsfængsling vil navnlig kunne træffes efter en overtrædelse af tilsynsforanstaltningerne eller undladelse af at efterkomme en stævning med henblik på at give møde under et retsmøde eller en retssag som led i en straffesag.

(10) For at undgå unødige omkostninger og besvær i tilknytning til overførsel af en person, der er genstand for en straffesag, med henblik på et retsmøde eller en retssag, bør medlemsstaterne kunne anvende telefon- og videokonferencer.

(11) Hvor det er relevant, kan der anvendes elektronisk overvågning til at føre tilsyn med tilsynsforanstaltninger i overensstemmelse med national ret og nationale procedurer.

(12) Denne rammeafgørelse bør gøre det muligt, at der i fuldbyrdelsesstaten føres tilsyn med de tilsynsforanstaltninger, der pålægges den pågældende person i udstedelsesstaten, og samtidig sikres, at retsforfølgning forløber ordentligt, og navnlig, at den pågældende vil kunne stilles for en domstol. Hvis den pågældende ikke frivilligt vender tilbage til udstedelsesstaten, kan han eller hun overgives til udstedelsesstaten i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne²⁾ (i det følgende benævnt »rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre«).

(13) Uanset at denne rammeafgørelse omfatter alle former for kriminalitet og ikke er begrænset til særlige typer eller grader af kriminalitet, bør tilsynsforanstaltningerne generelt finde anvendelse i tilfælde af mindre grove lovovertrædelser. Alle bestemmelserne i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre bør derfor, med undtagelse af artikel 2, stk. 1, finde anvendelse i situationer, hvor den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten skal træffe afgørelse om overgivelse af den pågældende. Som følge heraf bør artikel 5, nr. 2 og 3, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre også finde anvendelse i en sådan situation.

(14) Rejseudgifterne for den pågældende person mellem fuldbyrdelsesstaten og udstedelsesstaten i forbindelse med tilsynet med tilsynsforanstaltningerne eller med henblik på at give møde under retsmøder er ikke omfattet af denne rammeafgørelse. Muligheden for, at navnlig udstedelsesstaten kan afholde alle eller en del af sådanne udgifter, hører under national ret.

(15) Målet for denne rammeafgørelse, nemlig gensidig anerkendelse af afgørelser om tilsynsforanstaltninger som led i straffesager, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes ved ensidig handling fra medlemsstaternes side og kan derfor på grund af dens omfang og virkninger bedre nås på EU-plan; EU kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet, jf. artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 5 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. den nævnte artikel, går denne rammeafgørelse ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.

(16) Denne rammeafgørelse respekterer de grundlæggende rettigheder og principper, som er anerkendt navnlig i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union, og som afspejles i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Intet i denne rammeafgørelse bør fortolkes som et forbud mod at nægte at anerkende en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, hvis der er objektive grunde til at formode, at den er pålagt med det formål at straffe en person på grund af den pågældendes køn, race, religion, etniske baggrund, nationalitet, sprog, politiske overbevisning eller seksuelle orientering, eller at den pågældende kan blive dårligere stillet af en af disse grunde.

(17) Denne rammeafgørelse bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne anvender deres egne forfatningsmæssige regler vedrørende retten til en retfærdig rettergang, foreningsfrihed, pressefrihed, ytringsfrihed i andre medier og religionsfrihed.

(18) Bestemmelserne i denne rammeafgørelse bør anvendes i overensstemmelse med unionsborgernes ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, jf. artikel 18 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab.

(19) Personoplysninger, der behandles som led i gennemførelsen af denne rammeafgørelse, bør beskyttes i overensstemmelse med rammeafgørelse 2008/977/RIA om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager³⁾ og i overensstemmelse med principperne i Europarådets konvention af 28. januar 1981 om beskyttelse af det enkelte menneske i forbindelse med elektronisk databehandling af personoplysninger, som alle medlemsstater har ratificeret –

VEDTAGET FØLGENDE RAMMEAFGØRELSE:

Artikel 1

Genstand

Denne rammeafgørelse fastsætter de regler, hvorefter en medlemsstat anerkender en afgørelse om tilsynsforanstaltninger udstedt i en anden medlemsstat som et alternativ til varetægtsfængsling, fører tilsyn med de tilsynsforanstaltninger, der er pålagt en fysisk person, og overgiver den pågældende person til udstedelsesstaten i tilfælde af overtrædelse af disse foranstaltninger.

Artikel 2

Formål

1. Denne rammeafgørelse har til formål:

- a) at sikre, at retsforfølgning forløber ordentligt og navnlig at den pågældende vil kunne stilles for en domstol
- b) som led i en retssag, hvor det er relevant, at fremme anvendelsen af ikke-frihedsberøvende foranstaltninger for personer, der ikke har bopæl i den medlemsstat, hvor retssagen finder sted.
- c) at forbedre beskyttelsen af ofre og af offentligheden.

2. Denne rammeafgørelse giver ikke en person nogen ret til, at der anvendes en ikke-frihedsberøvende foranstaltning som et alternativ til varetægtsfængsling som led i en straffesag. Dette er et spørgsmål, som er underlagt lovgivningen og procedurerne i den medlemsstat, hvor straffesagen finder sted.

Artikel 3

Opretholdelse af lov og orden og beskyttelse af den indre sikkerhed

Denne rammeafgørelse berører ikke medlemsstaternes udøvelse af deres forpligtelser med hensyn til beskyttelse af ofre, af offentligheden og af den indre sikkerhed i overensstemmelse med artikel 33 i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 4

Definitioner

I denne rammeafgørelse forstås ved:

- a) »afgørelse om tilsynsforanstaltninger«: en eksigibel afgørelse truffet som led i en straffesag af en kompetent myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse med dens nationale ret og procedurer, som pålægger en fysisk person en eller flere tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling
- b) »tilsynsforanstaltninger«: forpligtelser og påbud, der i henhold til national ret og procedurer i udstedelsesstaten pålægges en fysisk person
- c) »udstedelsesstat«: den medlemsstat, i hvilken der er udstedt en afgørelse om tilsynsforanstaltninger
- d) »fuldbyrdesstat«: den medlemsstat, i hvilken der føres tilsyn med tilsynsforanstaltningerne.

Artikel 5

Grundlæggende rettigheder

Denne rammeafgørelse indebærer ikke nogen ændring af pligten til at respektere de grundlæggende rettigheder og grundlæggende retsprincipper, således som de er defineret i artikel 6 i traktaten om Den Europæiske Union.

Artikel 6

Udpegning af kompetente myndigheder

1. Hver medlemsstat meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvilken eller hvilke judicielle myndigheder der i henhold til dens nationale ret har kompetence til at handle i overensstemmelse med denne rammeafgørelse i en situation, hvor medlemsstaten er udstedelsesstat eller fuldbyrdesstat.

2. Uanset stk. 1 og med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaterne udpege ikke-judicielle myndigheder som myndigheder, der har kompetence til at træffe afgørelser i henhold til denne rammeafgørelse, forudsat at disse myndigheder har kompetence til at træffe afgørelser af tilsvarende karakter i henhold til deres nationale ret og procedurer.

3. Afgørelser som omhandlet i artikel 18, stk. 1, litra c), træffes af en kompetent judiciel myndighed.

4. Generalsekretariatet for Rådet sørger for, at samtlige medlemsstater og Kommissionen får adgang til de modtagne oplysninger.

Artikel 7

Anvendelse af en central myndighed

1. Hver medlemsstat kan udpege en central myndighed eller, hvis det er foreskrevet i dens retssystem, flere centrale myndigheder til at bistå sine kompetente myndigheder.

2. En medlemsstat kan, hvis det er nødvendigt som følge af organisationen af dens interne retssystem, overdrage ansvaret for den administrative fremsendelse og modtagelse af afgørelser om tilsynsforanstaltninger og de i artikel 10 omhandlede attester samt al anden officiel korrespondance i den forbindelse til sin eller sine centrale myndigheder. Således kan al kommunikation, alle konsultationer, al informationsudveksling, alle forespørgsler og underretninger mellem kompetente myndigheder i givet fald behandles med bistand fra den eller de centrale myndigheder i den pågældende medlemsstat.

3. Medlemsstater, der ønsker at gøre brug af mulighederne i denne artikel, meddeler Generalsekretariatet for Rådet oplysninger om den eller de udpegede centrale myndigheder. Disse angivelser forpligter alle myndigheder i den udstedende medlemsstat.

Artikel 8

Tilsynsforanstaltningernes art

1. Denne rammeafgørelse anvendes på følgende tilsynsforanstaltninger:

- a) en forpligtelse for personen til at meddele den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten enhver ændring af bopæl, især med henblik på modtagelse af en stævning om at give møde under et retsmøde eller en retssag som led i en straffesag
- b) en pligt til ikke at opholde sig på bestemte lokaliteter eller steder eller i definerede områder i udstedelses- eller fuldbyrdelsesstaten
- c) en forpligtelse til at blive på et bestemt sted, eventuelt i bestemte perioder
- d) en forpligtelse, der består i begrænsninger i muligheden for at forlade fuldbyrdelsesstatens område
- e) en pligt til på bestemte tidspunkter at henvende sig til en bestemt myndighed
- f) en forpligtelse til at undgå kontakt med bestemte personer i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser.

2. Den enkelte medlemsstat meddeler ved gennemførelsen af rammeafgørelsen eller på et senere tidspunkt Generalsekretariatet for Rådet, hvilke tilsynsforanstaltninger ud over de i stk. 1 nævnte den accepterer at føre tilsyn med. Sådanne foranstaltninger kan især omfatte:

- a) en forpligtelse til ikke at tage del i nærmere angivne aktiviteter i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser, hvilket kan omfatte beskæftigelse med et nærmere angivet erhverv eller beskæftigelsesområde
- b) en forpligtelse til ikke at føre et køretøj
- c) en forpligtelse til at deponere en bestemt sum penge eller at yde en anden form for garanti, der enten kan gives i et bestemt antal rater eller samlet på én gang
- d) en forpligtelse til at underkaste sig terapeutisk behandling eller afvænnning
- e) en forpligtelse til at undgå kontakt med bestemte genstande i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser.

3. Generalsekretariatet for Rådet stiller de oplysninger, det modtager i medfør af denne artikel, til rådighed for alle medlemsstater og Kommissionen.

Artikel 9

Kriterier vedrørende den medlemsstat, hvortil afgørelsen om tilsynsforanstaltninger kan fremsendes

1. En afgørelse om tilsynsforanstaltninger kan fremsendes til den kompetente myndighed i den medlemsstat, hvor personen har lovligt og sædvanligt ophold, i de tilfælde, hvor personen efter at være blevet underrettet om de pågældende foranstaltninger indvilliger i at vende tilbage til denne stat.
2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten kan på anmodning af den pågældende person fremsende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger til den kompetente myndighed i en anden medlemsstat end den, hvor personen har lovligt og sædvanligt ophold, forudsat at sidstnævnte myndighed har givet sit samtykke hertil.
3. Ved gennemførelsen af denne rammeafgørelse bestemmer medlemsstaterne, på hvilke betingelser deres kompetente myndigheder kan give deres samtykke til fremsendelsen af en afgørelse om tilsynsforanstaltninger i de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2.
4. Hver medlemsstat meddeler Generalsekretariatet for Rådet, hvad der er besluttet i henhold til stk. 3. Medlemsstaterne kan til enhver tid ændre en sådan meddelelse. Generalsekretariatet stiller disse oplysninger til rådighed for alle medlemsstater og Kommissionen.

Artikel 10

Procedure for fremsendelse af en afgørelse om tilsynsforanstaltninger samt attesten

1. Når den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i henhold til artikel 9, stk. 1 eller 2, fremsender en afgørelse om tilsynsforanstaltninger til en anden medlemsstat, sikrer den, at den ledsages af en attest, for hvilken standardformularen findes i bilag I.
2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender afgørelsen om tilsynsforanstaltninger eller en bekræftet genpart heraf samt attesten direkte til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten på en måde, der efterlader et skriftligt spor, og således, at fuldbyrdesstaten kan fastslå ægtheden. Originalen af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger eller en bekræftet genpart heraf og originalen af attesten sendes til fuldbyrdesstaten, hvis denne kræver det. Alle officielle meddelelser fremsendes også direkte mellem de nævnte kompetente myndigheder.
3. Attesten skal være underskrevet og indholdets rigtighed bekræftet af den kompetente myndighed i udstedelsesstaten.
4. De attester, der er omhandlet i denne artikels stk. 1, må ud over de i artikel 8, stk. 1, anførte foranstaltninger kun indeholde de foranstaltninger, som fuldbyrdesstaten har meddelt i henhold til artikel 8, stk. 2.
5. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten angiver:
  - a) hvis det er relevant, hvor længe afgørelsen om tilsynsforanstaltninger er gyldig, og om afgørelsen kan forlænges, og
  - b) som en vejledning den foreløbige periode, i hvilken det forventes at være nødvendigt at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne, under hensyntagen til alle de af sagens omstændigheder, som er kendt på tidspunktet for fremsendelsen af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger.
6. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten fremsender kun afgørelsen om tilsynsforanstaltninger samt attesten til én fuldbyrdesstat ad gangen.

7. Hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten ikke kender den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, foretager den de nødvendige undersøgelser, navnlig gennem kontaktpunkterne i det europæiske retlige netværk, der blev oprettet ved Rådets fælles aktion 98/428/RIA af 29. juni 1998 om oprettelse af et europæisk retligt netværk⁴⁾, for at indhente oplysninger herom fra fuldbyrdesstaten.

8. Hvis en myndighed i fuldbyrdesstaten, som modtager en afgørelse om tilsynsforanstaltninger samt en attest, ikke har kompetence til at anerkende denne afgørelse, sender denne myndighed af egen drift afgørelsen samt attesten videre til den kompetente myndighed.

Artikel 11

Kompetence vedrørende tilsyn med tilsynsforanstaltningerne

1. Så længe den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten ikke har anerkendt den afgørelse om tilsynsforanstaltninger, som den har fået tilsendt, og ikke har underrettet den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om en sådan anerkendelse, bevarer den kompetente myndighed i udstedelsesstaten kompetencen vedrørende tilsyn med de pålagte tilsynsforanstaltninger.

2. Hvis kompetence vedrørende tilsyn med tilsynsforanstaltningerne er blevet overført til den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten, føres kompetencen på ny tilbage til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten:

- a) hvis den pågældende person har etableret sit lovlige og sædvanlige opholdssted i en anden stat end fuldbyrdesstaten
- b) så snart den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har givet den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten meddelelse om tilbagetrækning af den i artikel 10, stk. 1, omhandlede attest, jf. artikel 13, stk. 3
- c) hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har ændret tilsynsforanstaltningerne, og den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten i medfør af artikel 18, stk. 4, litra b), har nægtet at føre tilsyn med de ændrede tilsynsforanstaltninger, fordi de ikke er omfattet af de typer tilsynsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og/eller af dem, som fuldbyrdesstaten har givet meddelelse om i henhold til artikel 8, stk. 2
- d) hvis perioden i artikel 20, stk. 2, litra b), er udløbet
- e) hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten har besluttet at indstille tilsyn med tilsynsforanstaltningerne og har meddelt dette til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 23.

3. I de tilfælde, der er omhandlet i stk. 2, hører udstedelsesstatens og fuldbyrdesstatens kompetente myndigheder hinanden, så enhver afbrydelse i tilsynet med tilsynsforanstaltningerne så vidt muligt undgås.

Artikel 12

Afgørelse i fuldbyrdesstaten

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten anerkender snarest muligt og under alle omstændigheder senest 20 arbejdsdage efter modtagelsen af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger og attesten den afgørelse om tilsynsforanstaltninger, der er fremsendt i henhold til artikel 9 og efter proceduren i artikel 10 og træffer straks alle nødvendige foranstaltninger til at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne, medmindre den beslutter at påberåbe sig en af de i artikel 15 nævnte grunde til at afslå anerkendelse.

2. Hvis den i stk. 1 omhandlede afgørelse påklages, forlænges fristen for anerkendelse af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger med yderligere 20 arbejdsdage.

3. Hvis det under ekstraordinære omstændigheder ikke er muligt for den kompetente myndighed i fuldbyrdsstaten at overholde fristerne i stk. 1 og 2, underretter den straks på en hvilken som helst måde den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om grundene til forsinkelsen og om, hvor lang tid der forventes at gå, før den endelige afgørelse kan træffes.

4. Den kompetente myndighed kan udsætte beslutningen om anerkendelse af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger, hvor den i artikel 10 omhandlede attest er ufuldstændig eller klart ikke svarer til afgørelsen om tilsynsforanstaltninger, indtil attesten er blevet kompletteret eller berigtiget inden for en rimelig fastsat frist.

Artikel 13

Tilpasning af tilsynsforanstaltninger

1. Hvis arten af tilsynsforanstaltningerne ikke er forenelig med fuldbyrdsstatens lovgivning, kan den kompetente myndighed i denne stat tilpasse disse til de former for tilsynsforanstaltninger, der gælder for tilsvarende lovovertrædelser efter denne medlemsstats lovgivning. Den tilpassede tilsynsforanstaltning skal ligge så tæt som muligt på den tilsynsforanstaltning, der er pålagt i udstedelsesstaten.

2. Den tilpassede tilsynsforanstaltning må ikke være strengere end den tilsynsforanstaltning, der oprindeligt blev pålagt.

3. Efter modtagelse af den i artikel 20, stk. 2, litra b) eller f), omhandlede underretning kan den kompetente myndighed i udstedelsesstaten beslutte at trække attesten tilbage, forudsat at tilsyn i fuldbyrdsstaten endnu ikke er indledt. En sådan beslutning skal under alle omstændigheder træffes og meddeles hurtigst muligt og senest inden ti dage efter modtagelsen af den relevante underretning.

Artikel 14

Dobbelt strafbarhed

1. Følgende lovovertrædelser som defineret i udstedelsesstatens lovgivning skal, hvis de i udstedelsesstaten kan straffes med frihedsstraf eller en frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, medføre anerkendelse af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger på de betingelser, der er fastsat i denne rammeafgørelse, og uden kontrol af dobbelt strafbarhed:

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser⁵⁾
- hvidvaskning af udbyttet fra strafbare forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- it-kriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer

- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed
- forfalskning af betalingsmidler
- ulovlig handel med hormonpræparater og andre vækstfremmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare eller radioaktive materialer
- handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage.

2. Rådet kan til enhver tid med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet på betingelserne i artikel 39, stk. 1, i traktaten om Den Europæiske Union beslutte at tilføje andre kategorier af overtrædelser til listen i stk. 1. Rådet overvejer i lyset af den rapport, som det får forelagt i medfør af denne rammeafgørelses artikel 27, om listen skal udvides eller ændres.

3. For andre end de i stk. 1 nævnte lovovertrædelser kan fuldbyrdesstaten lade anerkendelsen af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger være betinget af, at afgørelsen vedrører handlinger, der også udgør en overtrædelse efter fuldbyrdesstatens lovgivning, uanset gerningsindholdet eller den retlige beskrivelse af lovovertrædelsen.

4. I forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse kan medlemsstaterne af forfatningsmæssige grunde ved hjælp af en erklæring, der meddeles Generalsekretariatet for Rådet, erklære, at de ikke vil anvende stk. 1 med hensyn til nogle af eller alle lovovertrædelserne i stk. 1. En sådan erklæring kan til enhver tid tilbagekaldes. Sådanne erklæringer og tilbagekaldelser af erklæringer offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 15

Grunde til at afslå anerkendelse

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan afslå at anerkende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger, hvis:

- a) den i artikel 10 omhandlede attest er ufuldstændig eller klart ikke svarer til afgørelsen om tilsynsforanstaltninger og ikke kompletteres eller berigtiges inden for en rimelig frist fastsat af fuldbyrdesstatens kompetente myndighed
- b) kriterierne i artikel 9, stk. 1 og 2, eller artikel 10, stk. 4, ikke er opfyldt
- c) anerkendelse af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger vil stride imod *ne bis in idem*-princippet
- d) afgørelsen om tilsynsforanstaltninger vedrører, i de i artikel 14, stk. 3, nævnte tilfælde og, hvis fuldbyrdesstaten har fremsat en erklæring i henhold til artikel 14, stk. 4, i de i artikel 14, stk. 1, nævnte tilfælde, handlinger, der ikke udgør en lovovertrædelse efter fuldbyrdesstatens lovgivning; for så vidt angår skatter, afgifter, told og valutahandel kan fuldbyrdelse af afgørelsen dog ikke afslås med den begrundelse, at fuldbyrdesstatens lovgivning ikke foreskriver opkrævning af samme type skatter og

- afgifter eller ikke indeholder samme typer regler om skatter, afgifter, told og valutahandel som udstedelsesstatens lovgivning
- e) straffesagen ikke kan gennemføres på grund af forældelse i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning, og den er knyttet til handlinger, der falder ind under fuldbyrdelsesstatens kompetence i henhold til denne stats egen lovgivning
  - f) der i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning foreligger immunitet, der gør det umuligt at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne
  - g) den pågældende person i henhold til fuldbyrdelsesstatens lovgivning på grund af sin alder ikke kan gøres strafferetligt ansvarlig for den handling, der ligger til grund for afgørelsen om tilsynsforanstaltninger
  - h) den i tilfælde af overtrædelse af tilsynsforanstaltningerne ville skulle afslå at overgive den pågældende person i overensstemmelse med Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne⁶⁾ (i det følgende benævnt »rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre«).

2. Før den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten i de i stk. 1, litra a), b), og c), nævnte tilfælde beslutter ikke at anerkende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger, hører den på en relevant måde den kompetente myndighed i udstedelsesstaten og anmoder den om nødvendigt om straks at tilvejebringe enhver nødvendig supplerende oplysning.

3. Hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten mener, at afgørelsen om tilsynsforanstaltninger kan afslås på grundlag af stk. 1, litra h), men den ikke desto mindre er villig til at anerkende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger og føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne deri, underretter den den kompetente myndighed i udstedelsesstaten derom, idet den angiver årsagerne til det eventuelle afslag. I et sådant tilfælde kan den kompetente myndighed i udstedelsesstaten beslutte at trække attesten tilbage i overensstemmelse med artikel 13, stk. 3, andet punktum. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke trækker attesten tilbage, kan den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten anerkende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger og føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne deri, idet det dog forudsættes, at den pågældende person måske ikke bliver overgivet på grundlag af en europæisk arrestordre.

Artikel 16

Den lovgivning, der finder anvendelse på tilsyn

Fuldbyrdelsesstatens lovgivning finder anvendelse på tilsyn med tilsynsforanstaltninger.

Artikel 17

Videreførelse af tilsynet med tilsynsforanstaltningerne

Hvis den i artikel 20, stk. 2, litra b), nævnte periode udløber, og der stadig er behov for tilsynsforanstaltningerne, kan den kompetente myndighed i udstedelsesstaten anmode den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten om at forlænge tilsynet med tilsynsforanstaltningerne under hensyntagen til de konkrete omstændigheder og de forudsigelige følger for personen, hvis artikel 11, stk. 2, litra d), ville finde anvendelse. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten angiver, hvor længe en sådan forlængelse kan forventes at være nødvendig.

Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten træffer afgørelse om denne anmodning i overensstemmelse med sin nationale lovgivning og angiver, når det er hensigtsmæssigt, forlængelsens maksimale varighed. I disse tilfælde kan artikel 18, stk. 3, finde anvendelse.

Artikel 18

Kompetence med hensyn til alle efterfølgende afgørelser og gældende lovgivning

1. Med forbehold af artikel 3 tilkommer det udstedelsesstatens kompetente myndighed at træffe alle efterfølgende afgørelser i forbindelse med en afgørelse om tilsynsforanstaltninger. Sådanne efterfølgende afgørelser omfatter især:

- a) forlængelse, revision og tilbagetrækning af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger
- b) ændring af tilsynsforanstaltningerne
- c) udstedelse af en arrestordre eller en anden eksigibel afgørelse med samme retskraft.

2. Udstedelsesstatens lovgivning finder anvendelse på afgørelser truffet i henhold til stk. 1.

3. En kompetent myndighed i fuldbyrdesstaten kan, når dens nationale lovgivning kræver det, beslutte at anvende anerkendelsesproceduren i denne rammeafgørelse for at gennemføre de i stk. 1, litra a) og b), omhandlede afgørelser i sit nationale retssystem. En sådan anerkendelse medfører ikke en ny gennemgang af årsagerne til at afslå anerkendelse.

4. Hvis den kompetente myndighed i udstedelsesstaten har ændret tilsynsforanstaltningerne i overensstemmelse med stk. 1, litra b), kan den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten:

- a) tilpasse disse ændrede foranstaltninger i henhold til artikel 13, såfremt de ændrede tilsynsforanstaltningers karakter er uforenelig med fuldbyrdesstatens lovgivning, eller
- b) nægte at føre tilsyn med de ændrede tilsynsforanstaltninger, hvis disse foranstaltninger ikke er omfattet af de typer tilsynsforanstaltninger, der er omhandlet i artikel 8, stk. 1, og/eller af dem, som fuldbyrdesstaten har givet meddelelse om i henhold til artikel 8, stk. 2.

5. Udstedelsesstatens kompetente myndigheds kompetence i henhold til stk. 1 berører ikke andre retssager, der anlægges i fuldbyrdesstaten mod den pågældende person vedrørende strafbare handlinger, som vedkommende har begået, end dem, der danner grundlag for afgørelsen om tilsynsforanstaltninger.

Artikel 19

De implicerede myndigheders pligter

1. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten kan til enhver tid under tilsynet med tilsynsforanstaltningerne opfordre den kompetente myndighed i udstedelsesstaten til at oplyse, om tilsynet med foranstaltningen fortsat er nødvendig i betragtning af omstændighederne i den foreliggende sag. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten besvarer omgående en sådan opfordring, eventuelt ved at træffe en efterfølgende afgørelse som nævnt i artikel 18, stk. 1.

2. Før udløbet af den i artikel 10, stk. 5, omhandlede periode angiver den kompetente myndighed i udstedelsesstaten af egen drift eller på anmodning af den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten, i hvilken yderligere periode, den i givet fald forventer, at tilsynet med foranstaltningerne vil være nødvendigt.

3. Den kompetente myndighed i fuldbyrdesstaten underretter straks den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om enhver overtrædelse af en tilsynsforanstaltning og om enhver oplysning, der kan medføre vedtagelse af en efterfølgende afgørelse som omhandlet i artikel 18, stk. 1. Meddelelsen gives ved hjælp af formularen i bilag II.

4. Med henblik på afhøring af den pågældende person kan proceduren i de folkeretlige instrumenter og EU-retten, der giver mulighed for at anvende telefon- og videokonferencer til afhøring af personer, finde

tilsvarende anvendelse, navnlig hvis udstedelsesstatens lovgivning bestemmer, at der skal foretages afhøring, inden der træffes afgørelse i henhold til artikel 18, stk. 1.

5. Udstedelsesstatens kompetente myndighed underretter straks fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed om enhver afgørelse i henhold til artikel 18, stk. 1, og om, at en afgørelse om tilsynsforanstaltninger er blevet påklaget.

6. Hvis attesten vedrørende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger er blevet trukket tilbage, bringer fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed foranstaltningerne til ophør, så snart den er blevet behørigt underrettet af udstedelsesstatens kompetente myndighed.

Artikel 20

Underretning fra fuldbyrdelsesstaten

1. Hvis en myndighed i fuldbyrdelsesstaten har modtaget en afgørelse om tilsynsforanstaltninger, som den ikke har kompetence til at anerkende, samt en attest, underretter den udstedelsesstatens kompetente myndighed om, hvilken myndighed den har videresendt afgørelsen og attesten til, jf. artikel 10, stk. 8.

2. Fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed underretter straks udstedelsesstatens kompetente myndighed på en måde, der efterlader et skriftligt spor:

- a) om den pågældende persons eventuelle adresseændringer
- b) om maksimumperioden for tilsyn med tilsynsforanstaltningerne i fuldbyrdelsesstaten, hvis fuldbyrdelsesstatens lovgivning opererer med en sådan maksimumperiode
- c) om, at det i praksis er umuligt at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne, fordi den pågældende person efter fremsendelse af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger og attesten til fuldbyrdelsesstaten ikke kan spores på fuldbyrdelsesstatens område, idet fuldbyrdelsesstaten i så tilfælde ikke har pligt til at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne
- d) om, at en afgørelse om at anerkende en afgørelse om tilsynsforanstaltninger er blevet påklaget
- e) om den endelige afgørelse om at anerkende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger og træffe alle nødvendige foranstaltninger for tilsynet med tilsynsforanstaltningerne
- f) om enhver afgørelse om at tilpasse tilsynsforanstaltningerne i overensstemmelse med artikel 13
- g) om enhver afgørelse om ikke at anerkende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger og ikke at overtage ansvaret for tilsynet med tilsynsforanstaltningerne i overensstemmelse med artikel 15 samt begrundelsen for afgørelsen.

Artikel 21

Overgivelse af den pågældende person

1. Hvis udstedelsesstatens kompetente myndighed har udstedt en arrestordre eller en anden eksigibel afgørelse med samme retskraft, overgives vedkommende i overensstemmelse med rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre.

2. I den forbindelse kan fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed ikke påberåbe sig artikel 2, stk. 1, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre som grund til at nægte at overgive personen.

3. Hver medlemsstat kan ved gennemførelsen af nærværende rammeafgørelse eller på et senere tidspunkt meddele Generalsekretariatet for Rådet, at den også vil anvende artikel 2, stk. 1, i rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, når den træffer afgørelse om overgivelse af den pågældende person til udstedelsesstaten.

4. Generalsekretariatet for Rådet stiller de oplysninger, det modtager i medfør af stk. 3, til rådighed for alle medlemsstater og Kommissionen.

Artikel 22

Høring

1. Medmindre det er praktisk umuligt, hører de kompetente myndigheder i udstedelsesstaten og fuldbyrdelsesstaten hinanden:

- a) under forberedelsen eller i det mindste inden fremsendelsen af en afgørelse om tilsynsforanstaltninger samt den i artikel 10 nævnte attest
- b) for at fremme et smidigt og effektivt tilsyn med tilsynsforanstaltningerne
- c) hvis den pågældende person på grov vis har overtrådt de pålagte tilsynsforanstaltninger.

2. Den kompetente myndighed i udstedelsesstaten tager hensyn til enhver oplysning fra fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed om den risiko, den pågældende person måtte udgøre for ofre og for offentligheden.

3. I medfør af stk. 1 udveksler udstedelsesstatens og fuldbyrdelsesstatens kompetente myndigheder alle nyttige oplysninger, herunder:

- a) oplysninger, der gør det muligt at kontrollere den pågældende persons identitet og bopæl
- b) relevante oplysninger fra strafferegisteret i overensstemmelse med gældende retsfor skrifter.

Artikel 23

Ubesvarede meddelelser

1. Hvis fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed har sendt flere meddelelser som omhandlet i artikel 19, stk. 3, vedrørende den samme person til udstedelsesstatens kompetente myndighed, uden at sidstnævnte myndighed har truffet nogen efterfølgende afgørelse i henhold til artikel 18, stk. 1, kan fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed anmode udstedelsesstatens kompetente myndighed om at træffe en sådan afgørelse inden for en rimelig frist.

2. Hvis udstedelsesstatens kompetente myndighed ikke handler inden udløbet af den frist, som fuldbyrdelsesstatens kompetente myndighed har fastsat, kan sidstnævnte myndighed beslutte at indstille tilsynet med tilsynsforanstaltningerne. I så fald underretter den udstedelsesstatens kompetente myndighed om sin beslutning, og kompetencen vedrørende tilsyn med tilsynsforanstaltningerne føres tilbage til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten i overensstemmelse med artikel 11, stk. 2.

3. Hvis loven i fuldbyrdelsesstaten kræver en periodisk bekræftelse af nødvendigheden af at forlænge tilsynet med tilsynsforanstaltningerne, kan den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten anmode den kompetente myndighed i udstedelsesstaten om give en sådan bekræftelse, idet den giver den en rimelig tidsfrist til at besvare en sådan anmodning. Såfremt den kompetente myndighed i udstedelsesstaten ikke svarer inden den fastsatte tidsfrist, kan den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten sende en ny anmodning til den kompetente myndighed i udstedelsesstaten, idet den giver den en rimelig tidsfrist til at besvare en sådan anmodning og oplyser, at den kan beslutte at indstille tilsynet med tilsynsforanstaltningerne, hvis der ikke er modtaget noget svar inden tidsfristens udløb. Hvis den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten ikke modtager et svar på en sådan ny forespørgsel inden for den fastsatte tidsfrist, kan den handle i overensstemmelse med stk. 2.

Artikel 24

Sprog

Attester oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdsstaten. En medlemsstat kan i forbindelse med vedtagelsen af denne rammeafgørelse eller senere ved indgivelse af en erklæring til Generalsekretariatet for Rådet meddele, at den accepterer en oversættelse til et eller flere af de andre officielle sprog i Den Europæiske Unions institutioner.

Artikel 25

Omkostninger

Omkostninger i forbindelse med anvendelsen af denne rammeafgørelse, bortset fra omkostninger, der opstår udelukkende på udstedelsesstatens område, afholdes af fuldbyrdsstaten.

Artikel 26

Forbindelse med andre aftaler og ordninger

1. I det omfang sådanne aftaler eller ordninger er mere vidtrækkende end denne rammeafgørelses formål og bidrager til yderligere at forenkle eller lette den gensidige anerkendelse af afgørelser om tilsynsforanstaltninger, kan medlemsstaterne:

- a) fortsat anvende bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger gældende på tidspunktet for denne rammeafgørelses ikrafttræden
- b) indgå bilaterale eller multilaterale aftaler eller ordninger efter rammeafgørelsens ikrafttræden.

2. Aftaler og ordninger som nævnt i stk. 1 berører under ingen omstændigheder forbindelserne med de medlemsstater, der ikke er parter i dem.

3. Senest ...⁷⁾ underretter medlemsstaterne Kommissionen og Rådet om, hvilke eksisterende aftaler og ordninger som nævnt i stk. 1, litra a), de fortsat ønsker at anvende.

4. Medlemsstaterne giver ligeledes Kommissionen og Rådet underretning om nye aftaler og ordninger som nævnt i stk. 1, litra b), senest tre måneder efter undertegnelsen af en sådan aftale eller ordning.

Artikel 27

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger til at efterkomme denne rammeafgørelse senest den ...⁸⁾.

2. Medlemsstaterne meddeler inden samme tidspunkt Rådet og Kommissionen teksten til de retsfor skrifter, som de udsteder for at gennemføre de forpligtelser, der følger af denne rammeafgørelse, i national ret.

Artikel 28

Rapport

1. Senest den ...⁹⁾, udarbejder Kommissionen en rapport på grundlag af de oplysninger, den har modtaget fra medlemsstaterne i henhold til artikel 27, stk. 2.

2. På grundlag af denne rapport vurderer Rådet:

- a) i hvilket omfang medlemsstaterne har truffet de nødvendige foranstaltninger til at overholde denne rammeafgørelse, og
- b) anvendelsen af denne rammeafgørelse.

3. Rapporten ledsages om nødvendigt af lovgivningsmæssige forslag.

Artikel 29

Ikrafttræden

Denne rammeafgørelse træder i kraft på tyvendedagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Udfærdiget i

På Rådets vegne

Formand

- 1) Udtalelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EUT).
- 2) EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.
- 3) EUT L 350 af 30.12.2008, s. 60.
- 4) EFT L 191 af 7.7.1998, s. 4.
- 5) EFT C 316 af 27.11.1995, s. 49.
- 6) EFT L 190 af 18.7.2002, s. 1.
- 7) Tre måneder efter denne rammeafgørelses ikrafttræden.
- 8) Tre år efter denne rammeafgørelses ikrafttræden.
- 9) Fire år efter denne rammeafgørelses ikrafttræden.

ATTEST

a)	Udstedelsesstat: Fuldbyrdelsesstat:
b)	Myndighed, som traf afgørelsen om tilsynsforanstaltninger: Officiel betegnelse: Oplys venligst, om der kan indhentes yderligere oplysninger om afgørelsen om tilsynsforanstaltninger hos: ☐ ovennævnte myndighed ☐ den centrale myndighed; hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De anføre den centrale myndigheds officielle betegnelse ☐ en anden kompetent myndighed; hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De anføre denne myndigheds officielle betegnelse Den udstedende myndigheds/den centrale myndigheds/den anden kompetente myndigheds kontaktoplysninger Adresse: Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) Fax nr.: (landekode) (områdenummer) Den eller de personer, der skal kontaktes Efternavn: Fornavn(e): Funktion (titel/stilling): Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer) Fax nr.: (landekode) (områdenummer) E-mail (hvis en sådan findes): Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:
c)	Oplys venligst, hvilken myndighed, der skal kontaktes for yderligere oplysninger om formålet med tilsynet med tilsynsforanstaltningerne: ☐ den i rubrik b) nævnte myndighed

- en anden myndighed; hvis De sætter kryds i dette felt, bedes De anføre denne myndigheds officielle betegnelse

Myndighedens kontaktoplysninger, hvis disse oplysninger ikke allerede er givet i rubrik b)

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

Den eller de personer, der skal kontaktes

Efternavn:

Fornavn(e):

Funktion (titel/stilling):

Tlf. nr.: (landekode) (områdenummer)

Fax nr.: (landekode) (områdenummer)

E-mail (hvis en sådan findes):

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:

- d) Oplysninger om den fysiske person, der er omfattet af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger:

Efternavn:

Fornavn(e):

Evt. pigenavn:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes):

Fødselsdato:

Fødested:

Adresse/bopæl:

– i udstedelsesstaten:

– i fuldbyrdesstaten:

– andetsteds:

Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt):

Oplys i givet fald følgende:

– Personens identitetsdokument(er) (id-kort, pas): type og nummer:

– Personens opholdstilladelse i fuldbyrdesstaten: type og nummer:

e) Oplysninger om den medlemsstat, som afgørelsen om tilsynsforanstaltninger samt attesten fremsendes til

Afgørelsen om tilsynsforanstaltninger samt attesten fremsendes til den i rubrik a) nævnte fuldbyrdesstat af følgende grund:

- den pågældende person har sit lovlige og sædvanlige opholdssted i fuldbyrdesstaten og har, efter at være blevet orienteret om de pågældende foranstaltninger, indvilliget i at vende tilbage til denne stat.
- den pågældende person har anmodet om at fremsende afgørelsen om tilsynsforanstaltninger til en anden medlemsstat end den, hvor personen har sit lovlige og sædvanlige opholdssted af følgende grund(e):

f) Oplysninger om afgørelsen om tilsynsforanstaltninger:

Afgørelsen blev truffet den (dato: dd-mm-åååå):

Afgørelsen blev retskraftig den (dato: dd-mm-åååå):

Sæt venligst kryds i dette felt, hvis afgørelsen om tilsynsforanstaltninger er blevet påklaget på tidspunktet for fremsendelsen af denne attest

Afgørelsens sagsnummer (hvis et sådant findes):

Den pågældende person var varetægtsfængslet i følgende tidsrum (hvis det er relevant):

1. Afgørelsen omfatter i alt: .... påståede overtrædelser.

Kort sagsfremstilling og beskrivelse af de omstændigheder, under hvilke den eller de pågældende påståede lovovertrædelser er begået, herunder tid og sted, samt karakteren af den pågældende persons deltagelse heri:

Karakter og retlig beskrivelse af den eller de pågældende lovovertrædelser samt de relevante retsfor skrifter/love, på grundlag af hvilke afgørelsen blev truffet:

2. Såfremt den eller de i punkt 1 nævnte påståede lovovertrædelser udgør en eller flere af følgende, i udstedelsesstatens lovgivning definerede, lovovertrædelser, som i udstedelsesstaten kan straffes med en frihedsstraf eller anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, bedes De bekræfte dette ved at sætte kryds i det eller de relevante felter:

- deltagelse i en kriminel organisation
- terrorisme
- menneskehandel
- seksuel udnyttelse af børn og børnepornografi
- ulovlig handel med narkotika og psykotrope stoffer
- ulovlig handel med våben, ammunition og eksplosive stoffer
- bestikkelse
- svig, herunder svig, der skader De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser i henhold til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser
- hvidvaskning af udbyttet fra strafbare forhold
- falskmøntneri, herunder forfalskning af euroen
- it-kriminalitet
- miljøkriminalitet, herunder ulovlig handel med truede dyrearter og med truede plantearter og træsorter
- menneskesmugling
- forsætligt manddrab, grov legemsbeskadigelse
- ulovlig handel med menneskevæv og -organer
- bortførelse, frihedsberøvelse og gidseltagning
- racisme og fremmedhad
- organiseret eller væbnet tyveri
- ulovlig handel med kulturgoder, herunder antikviteter og kunstgenstande
- bedrageri
- afkrævning af beskyttelsespenge og pengeafpresning
- efterligninger og fremstilling af piratudgaver af produkter
- forfalskning af officielle dokumenter og ulovlig handel hermed
- forfalskning af betalingsmidler

- ulovlig handel med hormonpræparater og andre væksthæmmende stoffer
- ulovlig handel med nukleare eller radioaktive materialer
- handel med stjalne motorkøretøjer
- voldtægt
- brandstiftelse
- strafbare handlinger omfattet af Den Internationale Straffedomstols straffemyndighed
- skibs- eller flykapring
- sabotage

3. I det omfang den eller de i punkt 1 omhandlede påståede lovovertrædelser ikke er omfattet af punkt 2, eller hvis afgørelsen samt attesten fremsendes til en medlemsstat, som har meddelt, at den vil kontrollere den dobbelte strafbarhed (artikel 14, stk. 4, i rammeafgørelsen), bedes De give en detaljeret beskrivelse af den eller de pågældende påståede lovovertrædelser:

g) Oplysninger om varigheden og arten af tilsynsforanstaltningen/tilsynsforanstaltningerne:

1. Længden af den periode, som afgørelsen om tilsynsforanstaltninger gælder for, og om det er muligt at forlænge denne afgørelse (hvor det er relevant):

2. Den foreløbige periode, i hvilken det forventes at være nødvendigt at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne under hensyn til alle de af sagens omstændigheder, som er kendt på tidspunktet for fremsendelsen af afgørelsen om tilsynsforanstaltninger (vejledende oplysninger):

3. Den eller de pågældende tilsynsforanstaltningers art (der kan sættes kryds flere steder):

- en forpligtelse for personen til at meddele den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten enhver ændring af bopæl, især med henblik på modtagelse af en stævning om at give møde under et retsmøde eller en retssag som led i en straffesag
- en pligt til ikke at opholde sig på bestemte lokaliteter eller steder eller i definerede områder i udstedelses- eller fuldbyrdelsesstaten
- en forpligtelse til at blive på et bestemt sted, eventuelt i bestemte perioder
- en forpligtelse, der består i begrænsninger i muligheden for at forlade fuldbyrdelsesstatens område
- en pligt til på bestemte tidspunkter at henvende sig til en bestemt myndighed
- en forpligtelse til at undgå kontakt med bestemte personer i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser
- andre foranstaltninger, som fuldbyrdelsesstaten har meddelt, at den accepterer at føre tilsyn med, jf. rammeafgørelsens artikel 8, stk. 2:

Angiv, hvis De satte kryds i feltet »andre foranstaltninger«, hvilke(n) foranstaltning(er), det drejer sig om, ved at sætte kryds i det/de relevante felt(er):

- en forpligtelse til ikke at tage del i nærmere angivne aktiviteter i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser, hvilket kan omfatte beskæftigelse med et nærmere angivet erhverv eller beskæftigelsesområde
- en forpligtelse til ikke at føre et køretøj
- en forpligtelse til at deponere en bestemt sum penge eller at yde en anden form for garanti, der enten kan gives i et bestemt antal rater eller samlet på én gang
- en forpligtelse til at underkaste sig terapeutisk behandling eller afvænnning
- en forpligtelse til at undgå kontakt med bestemte genstande i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser
- anden foranstaltning (angiv venligst hvilken):

4. Giv venligst en detaljeret beskrivelse af den eller de tilsynsforanstaltninger, som der er sat kryds ved i punkt 3:

- h) Andre forhold af relevans for sagen, herunder særlige grunde til pålæggelsen af den eller de pågældende tilsynsforanstaltninger (fakultative oplysninger):

Teksten til afgørelsen er vedlagt attesten.

Underskrift fra den myndighed, der har udstedt attesten, og/eller fra dennes repræsentant, der bekræfter, at attestens indhold er korrekt:

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Sagsnummer (hvis et sådant findes):

Officielt stempel (hvis det er relevant):

- ¹⁾ Denne attest skal skrives på eller oversættes til det officielle sprog eller et af de officielle sprog i fuldbyrdelsesmedlemsstaten eller ethvert andet officielt sprog i Den Europæiske Unions institutioner, der accepteres af den pågældende stat.

FORMULAR

jf. artikel 19

i Rådets rammeafgørelse .../.../RIA af ...

om anvendelse mellem Den Europæiske Unions medlemsstater af princippet om gensidig anerkendelse på afgørelser om tilsynsforanstaltninger som et alternativ til varetægtsfængsling

MEDDELELSE OM OVERTRÆDELSE AF EN TILSYNSFORANSTALTNING OG/ELLER ANDRE OPLYSNINGER, DER KAN MEDFØRE, AT DER TRÆFFES EN EFTERFØLGENDE AFGØRELSE

a) Oplysninger om identiteten på den person, der er underlagt tilsyn:

Efternavn:

Fornavn(e):

Evt. pigenavn:

Evt. kaldenavn:

Køn:

Nationalitet:

Personnummer eller socialsikringsnummer (hvis et sådant findes):

Fødselsdato:

Fødested:

Adresse:

Sprog, som den pågældende forstår (hvis dette er kendt):

b) Oplysninger om afgørelsen om tilsynsforanstaltning(er):

Afgørelse truffet den:

Sagsnummer (hvis et sådant findes):

Den myndighed, der har truffet afgørelsen:

Officiel betegnelse:

Adresse:

Attesten blev udstedt den:

Den myndighed, der har udstedt attesten:

Sagsnummer (hvis et sådant findes):

c) Oplysninger om den myndighed, der er ansvarlig for at føre tilsyn med tilsynsforanstaltningerne:

Myndighedens officielle betegnelse:

Navn på kontaktperson:

Funktion (titel/stilling):

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode) (lokalt områdenummer):

Fax nr.: (landekode) (lokalt områdenummer):

E-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:

d) Overtrædelse af tilsynsforanstaltning(er) og/eller andre oplysninger, der kan medføre vedtagelse af en efterfølgende afgørelse:

Den i rubrik a) nævnte person har overtrådt følgende tilsynsforanstaltning(er):

- en forpligtelse for personen til at meddele den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesstaten enhver ændring af bopæl, især med henblik på modtagelse af en stævning om at give møde under et retsmøde eller en retssag som led i en straffesag
- en pligt til ikke at opholde sig på bestemte lokaliteter eller steder eller i definerede områder i udstedelses- eller fuldbyrdelsesstaten
- en forpligtelse til at blive på et bestemt sted, eventuelt i bestemte perioder
- en forpligtelse, der består i begrænsninger i muligheden for at forlade fuldbyrdelsesstatens område
- en pligt til på bestemte tidspunkter at henvende sig til en bestemt myndighed
- en forpligtelse til at undgå kontakt med bestemte personer i forbindelse med den eller de påståede lovovertrædelser
- andre foranstaltninger (angiv venligst hvilke):

Beskrivelse af den eller de pågældende overtrædelser (sted, dato og nærmere omstændigheder):

Andre oplysninger, der kan medføre vedtagelse af en efterfølgende afgørelse.

Beskrivelse af disse oplysninger:

e) Den eller de personer, der skal kontaktes for yderligere oplysninger om overtrædelserne:

Efternavn:

Fornavn(e):

Adresse:

Tlf. nr.: (landekode)(områdenummer)

Fax nr.: (landekode)(områdenummer)

E-mail:

Sprog, hvorpå der kan kommunikeres:

Underskrift fra den myndighed, der har udstedt formularen, og/eller fra dennes repræsentant, der bekræfter, at formularens indhold er korrekt:

Navn:

Funktion (titel/stilling):

Dato:

Officielt stempel (hvis det er relevant):